

Quotations from N. F. S. Grundtvig's periodical "Danskeren" (The Dane) 1849:

Title of the article: "The Transition Era of Denmark II".

[Begtrup (1909), *US*, IX, 185-193].

[My translation].

2533
 Overgangs-Tiden i Danmark 2
 1849
 Nummer i Steen Johansens Bibliografi over NFS Grundtvigs Skrifter: 966
 Nrk. Fred. Sev. Grundtvigs udvalgte Skrifter / ved Holger Begtrup. - Kbh. :
 Gyldendanske Boghandel, Nordisk Forlag, 1904-1909. - 10 bd.
 DK5: 04.6
 Bind IX. 1909. Side 185 - 193
Overgangs-Tiden i Danmark.
 II*

Stænder-Tiden er forbi, nu skal *Folke-Tiden* komme, det er
 i grunden Nutidens Løsen i hele Christenheden, blandt alle dem,
 der ønske Frenskridt eller raabe dog derpaa, men deels er
 Begreberne haade om »Folk» og »Stænder» sædvanlig meget
 dunkle og forvirrede, og deels tager de mærkelig fejl, som mener,
 at den Sætning »Stændertiden er forbi, nu skal Folketiden
 komme», den behøver kun at udraabes i en saakaldt *Folke-*
Forsamling, - saa er det klart.

The age of the traditional estates, classes and ranks is over. Now the age of the nation and people must follow. All over Christian Europe this is the present slogan among all those who want advance and improvement or at least cry out for it. But their concepts of classes, nation, and people are mostly very dark, dim and confused. Moreover, they make a serious mistake believing that the sentence "The age of the traditional estates, classes and ranks is over. Now the age of the nation and people must follow" only need to be proclaimed in a so-called parliament of the people to be a real fact.

Ligesom da man raabde fra Borg-
 Svalen: Christian den Ottende er død, længe leve Frederik den
 Syvende!

They think that this proclamation is quite sufficient just like as when [1848] it was proclaimed from the king's castle: King Christian VIII is dead. Long live the king Frederick VII!

Skal derfor hos os, hvad der er mit inderligste Ønske,
 Stændertiden virkelig afløses af Folketiden, da maae vi deels gjøre
 os det tydeligt, hvad Meningen maa være, naar det skal gaae godt,
 og deels lære at *give Tid*, thi ligesaalidt som Rom blev bygt paa
 een Dag, ligesaalidt kan et heelt Folk, selv om det fødtes paa een
 Dag, blive voxent med det samme.

Personally, I most sincerely want that the age of the traditional classes and ranks shall be followed by an age of the nation and people. But we must come to understand the real meaning of this change and of these concepts. If we are not clear about these concepts, this change will not succeed. Secondly, we must learn to be patient. The city of Rome was not built in a single day and a whole people and nation cannot grow up to maturity in a single day even if it [in theory] was proclaimed and borne on a single day.

Skal vi nu faae et tydeligt Begreb om Stændertiden, da maae vi
 gaae tilbage til dens Oprindelse, som falder i den Fortid, vi kalde
 Middel-Alderen, og aliveste da allevegne, kan meer eller mindre, en
 Vrimmel-Tid, Oprørs-Tid, Rov-Tid, Sværd-Tid, eller hvad man vil
 kalde den forstyrrede Tid, som, under og efter det Romerske
 Keiser-Riges Opløsning, frembragde det store Virvar haade i
 Italien, Spanien, Frankrig, Engeland og Tydskland, hvor der
 indvandrede hele bevaabnede Folkeskarer, som for det meste
 underkuede de gamle Indbyggere og reves saa indbyrdes om
 Byttet.

If we want to understand clearly the concept of the old classes we must go back to their origin in the Middle Ages. The age of the traditional classes and ranks followed everywhere from a period of swarming, revolt and revolution, after an age of robbery, swords and violence. We call this age for the age of disturbance. This disturbed age followed after the dissolution of the Roman Empire and created a great chaos in Italy, Spain, France, and Germany. These countries were invaded by large armed swarms that mostly subjected the old inhabitants while they fought against each-other for the spoils.

I disse Lande var det en Nødvendighed, naar der skulde
 blive nogen Roilighed, Sikkerhed og Orden, at de,
 * *Danskeren* 2. Aarg. Nr. 6. Den 17. Februar 1849. Stykke I, som her ikke
 medtages [i Udvalgte Skrifter IX], findes i Nr. 4. I Nr. 9 følger Stykke III.
 185

 Overgangs-Tiden i Danmark II
 som bølge sig nærmest forbunde, ved fælles Tænkemaade, Syster

og Fordeel, maatte slutte sig sammen, saa tæt som mueligt, til der fremkom en vis Ligevægt, ved det, den ene Kniv nogenlunde holdt den anden i Skeden, og saaledes fødtes og opvokse de de tre betømte Stænder: *Præst-Standen, Adels-Standen og Borger-Standen*; thi udenfor vort Norden hører man intet til *Bonde-Standen*, førend seent i Middel-Alderen, da man mellem Alpe-Bjergene, i det saakaldte Schwets, plusshelig opvoktede, at der ogsaa af Hynder og Agendlykere kunde danne sig en egen *Stand*, som det for alle de andre Stænder ei var nemt at holde Stangen. Herom kunde være meget meer at sige og især at skrive; men jeg vil bryde overtært, for at det ikke her skal gaae mig, som det sædvanlig gaaer os *Danskere*, naar vi kommer til at betragte *Tydskerne* og andre stormægtige og stortalende Folk, at da glemmer vi os reent selv, eller dog nær ved at tabe baade Næse og Mund, over alt hvad vi seer og hører, som vel ingenlunde er bedre, men synes os dog meget baade kløgere og større og mærkværdigere end hvad vi *har hjemme hos os*. Her i vort Norden: i Danmark, Sverrig og Norge, der jo, ligesom Tydskland, Frankrig, Spanien og Stor-Britannien, maae betragtes under eet, skedte i Middel-Alderen ingen *Indvandringer*, men herfra skedte netop de store *Udvandringer*, den *Gotiske*, den *Angelske* og den *Normanniske*, som gav det øvrige Europa sin ny Skikkelse, saa herinde var Stændertiden ingen saadan klar Nødvendighed, som i de andre Lande, og man kunde snart tænke, at vi havde faaet Stænderne, ligesom saameget andet, *bort af den Sygdom*, vi har, at ville efterabe Tydskerne og andre fornemme Folk, men skjøndt det unægtelig har gjort meget til, at vi fik en *stær Stænder-Tid*, saa var dog Stænder-Tiden ogsaa hos os uundgaaelig i Middel-Alderen, for da gik det i det Hele, ligesom det sædvanlig gaaer i det Enkelte med os alle, mens vi er midaldrende: mellem de Tredve og Treds, at da tager vi til ægte, og lader os tage til ægte, bygger og planter, køber og sælger, avler Børn og samler Penge eller sætter dem til, kort sagt, vi har saa travlt med os selv og alt hvad vi nærmest kalde *vort eget*, at vi er nær ved derover at *glemme alt andet*, med mindre det enten er Vaad paa vor Mølle eller staaer os i veien, saa vi enten løkkes til at forliges eller drives til at drages med det. Ligesom vi derfor alle i dette Tidrum af vort Liv fristes til at glemme baade vort Fædernehus, vor Moders Raad og vore Barndoms-Vener, saa-

186

Overgangs-Tiden i Danmark II

Iedes fristes alle Folkene i Middel-Alderen til at glemme baade deres FæderneLand, deres Modersmaal og deres Arildstanker, som dog udsiger hele det Fællesskab, der giver Folkene deres eiendommelige Pærg og forener Kræfterne til samlet Virksomhed og folkeligt Størværk. Uagtet det derfor var en *fremmed Skikkelse*, Stænder-Tiden fik hos os i Middelalderen, med en *Præstestand*, der skulde besørge alt det *Aandelige*, en *Adelstand*, der skulde styre og forsvare alt det *Verdslige*, og en *Borgerstand*, som skulde drive hele Handelen, Søfarten og Handværkerne, ja, uagtet disse Stænder hos os for en stor Deel kom til at bestaae af *fremmede Præster*, Adelsmænd og Handværkere, saa trengde vi dog ogsaa til noget saadant, og det var kun Skude, at *Bonde-Standen* af Selveier-Gaardmænd, som i vort Norden fremtraadte baade tydelig og mægtig nok, dog ikke kunde holde Pinen ud, men tabte sig næsten ganske, ligesom andensteds, i den uensede Mængde eller Almue, der syndes kun at være til som Hamsky for de andre Stænders Skyld. Det Sidste var især Tilfældet i Danmark, thi i Sverrig har *Bonde-Standen* dog hele Tiden beholdt Sæde og Stemme, om end ikke synderlig Indflydelse paa Rigsdagen, og i Norge, hvor Adelen standt tidlig uddøde, har *Odel-Bønderne* bestandig udgjort Rigets Styrke, og har nu de fleste Stemmer paa *Storthinget*, saa naar de ikke fattes det store Ord, da kan de godt føre det.

Saameget til Oplysning om den gamle Stænder-Tid fra Middelalderen, hvorfra der igrunder, især *hos os*, kun er Skyggen tilbage, hvormed det er Daarskab at kæmpe, men der har udviklet sig en *ny Stænder-Tid*, der, ligesom Pharaos magre Køer, har slugt den gamle og blev dog ikke feed, ja, kan man under meget gunstige Omstændigheder, som i Holland og Engeland, blive feed paa den ene Side, mens den er skindmager paa den anden, hvad baade seer vanskabt ud og varslor for en brad Død.

Until now, I have told you about the age of the traditional estates, classes and ranks which were born in the middle ages. Only a weak shadow is now left over from these old traditional classes and ranks. Only a fool would begin to fight this system of the old classes. But now we see the emergence of a new age of new ranks and classes. Like the thin cows of Pharaoh they have swallowed the thick cows namely the traditional estates, ranks and classes. But like the cows of Pharaoh they are still thin and starved. Only in very special circumstances like in Holland or in England it is possible for these new classes to prosper and succeed. But like the cows of Pharaoh they are still quite thin on their one side. So they look quite deformed and monstrous and they will probably soon die because of this deformation.

Disse nye, uægte Stænder er nemlig *Embeds-Standen*, *Krigs-Standen* og *Handels-Standen*, hvortil i Engeland og andensteds, men dog, Gud skee Lov, ikke i Danmark, kommer *Fabrik-Standen* eller *Muskneriet*, der, saavidt mueligt, vil afløse baade *Bonden* og *Handværkeren*, ligesom *Handels-Standen* det hele *Borgerskab*, *Krigs-Standen* Adelen, og *Embeds-Standen* Geistligheden.

These new classes and ranks are unnatural and artificial. They consist of the following classes: the bureaucracy and civil servants, the military, the commercial class. In England and in other countries we also find a class of industrial workers called the machinery. Thank God, this class of industrial workers does not exist in Denmark. The tendency is that the industrial workers will replace both the peasant and the artisan. Likewise the tendency is that the commercial class will replace the old bourgeoisie, the military class will replace the old nobility and the civil servants and the bureaucracy will replace the clergy and the priests.

og det er hvad vi maae komme bort fra, naar vi skal maae Folketiden paa, som i Norden man kunne

187

Overgangs-Tiden i Danmark II

lykkes, men det er dog paa ingen Maade saa nemt, som man tænker.

It is most important that this current social tendency must be stopped or avoided. We can only realize our goal the new age of nation and people if this tendency is avoided. This new age should be possible with us in the Nordic countries. But it is much more difficult to reach this goal than most people think.

Uden nemlig at tale om *Fabrik-Standen*, der bogstavelig tager Brodet af Manden og aandelig niner Sjælen ud af Livet paa Folk, saa er baade *Embeds-Standen*, *Krigs-Standen* og *Handels-Standen* igrunder slet ikke nærende men tærende, og maatte da tilslids blive fortærende, saa, hvor de skal være *Drive-Hjulene*, der bestaaer Riget, eller, som det i de nye Stænders Tid altid holdes, Staten, hverken i Folket eller for Folket, men kun paa Folkets Bekostning og til Dets Ødelæggelse.

Quite literally, the capitalist class takes the bread from the people and spiritually kills its soul. This class and the civil servants and the bureaucracy and the military and the commercial class are not at all productive. They are and have to be only devouring classes. If they are made the driving forces then the realm, empire and kingdom do not consist in the

people or nation and do not exist for the sake of the people or nation but result in the destruction and weakening of the people. In this new age of the new classes and ranks they do not even talk of the realm, kingdom or empire. They talk just of the so-called “state”.

Men førend vi gaaer videre og søger at gjøre os tydeligt, hvordan vi kan gaae over fra en saadan uegte Stændertid til en ægte Folke-Tid, da maas vi først see til at blive os bevidst, *hvad og hvor* Folket er, da vi ellers staaer fare for at opløse alt i en Vrimmel og et Virvar, som netop er den Afrund, hvorfra den gamle Stændertid frelste, men hvortil den ny Stændertid vilde føre os.

How can we make a transition from this age of unnatural and artificial classes and ranks to an age of the true nation and people? Before we can answer that question we must have a clear consciousness about the question: *what* and *where* is the people and the nation? Otherwise everything will be dissolved in a confusion and chaos. The old age of the classes from the middle ages saved us from such an abyss but the new age of the classes and ranks will lead us into this abyss.

Giennem hele Middelalderen, og især i den uegte Stændertid, er det nemlig handtd reent gaaet ad Glemme, *hvad* et Folk egenlig er, saa vi var maaske aldrig mere kommet efter det, hvis vi ikke havde saa gode Efterretninger fra den gamle Folketid, at de kan være os et Speil.

In the middle ages but especially in the new unnatural age of the new classes it was almost forgotten what the meaning is of the concepts of nation and people. Now we [] have discovered the meaning of nation and people. This was only possible because we [] have so many reliable informations from the old age of the original classes and estates. Today these ancient writings is a mirror in which we can understand the idea of nation and people.

men saadanne gode Efterretninger staaer os Danskere paa to Maader aabne, saa for os vilde det være en dobbelt Skam, om vi ikke fik et ægte *Folke-Begreb*.

Vi har nemlig ikke blot, som alle Høiskole-Børn, de *latinske, græske og ebraiske* Bøger mellem Hænderne, hvori vi kan stave os til, hvad det var, der *oprindeligt* skabte Folk og grundfestede Riger.

men vi har ogsaa en Følelse af, at vi selv fra Arildstid har udgjort et Folk af fælles Byrd og Blod, med samme Modersmaal og Fæderneland, saa naar vi gaaer i os selv, kan vi ikke tvivle om, at dette Fællesskab, som gjørelde *Ebræer og Græker* til navnskundige Folk, det er hvad der til alle Tider vil være Grundvolden og Vilkaaret for ægte Folkelighed.

Also today, we [] have a feeling that from ancient times we have lived as a nation and a people. We have this feeling of our ancient common blood and common genealogical descent. We have shared the same native language/mother tongue and the same homeland/ancestral soil/native country. If we now turn to ourselves and become conscious of our selves we cannot be doubtful that this [feeling of] community which made the Hebrews and the Greeks into glorious nations this [spirit of] community will for ever be the foundation and the condition of the true spirit and existence of our nation and people [Folkelighed].

Naar vi altsaa vil vide, om der endnu er et *Dansk Folk*, da behøver vi kun at spørge, om der i *Danmark* er en gammel Befolkning, der holder fast paa *Dansken* som sit Modersmaal og paa *Danmark*, som sit Fæderneland, og at der er en heel Deel i *Danmark*, som gjør det, veed vi alle, saa Spørgsmaalet bliver kun, om de er stærke, villige og modige nok til at *forsvare* Modersmaalet og Fædernelandet.

Her sees vi strax, at vor Overgangs-Tid tillige er en ægte *Prøve-Tid*, da Kampen med Tydskerne om Slesvig eller Sønder-188

Overgangs-Tiden i Danmark II
Jylland ret aabenbar er en Kamp baade for det *Danske* Modersmaal, som Tydskernes forhaane og har stræbt af al Magt at fortrænge, og for *Danskerne* Fæderneland, som fra Arildstid har havt *Eider-Strømmen* til Syd-Grændse, og kan umulig taale, at Slesvig indlemmes i *Tydskland*. Lod vi os derfor enten løkke eller true til at opgave Slesvig og slaas Haanden af de *Danske* Sønder-Jyder, eller kunde Tydskerne tvinge os dertil, da var det snart forbi med *Danmarks* Rige, og vi kunde spare Uleiligheden baade med en ny Grundlov og med folkelige Indretninger, thi naar et Rige opløses, da ophæver *Folket-Livet*.

We can clearly see that this present period of transition [1848-1849] is a period of true testing and trial. Our war against the Germans about the land of Schleswig and Southern Jutland is evidently a fight for our Danish native language which the Germans insult and have tried by all force to destroy and a war for our Danish native homeland. From ancient times the river of the Eider has been the Southern frontier of our ancestral homeland. Our homeland can in no way tolerate that the land of Schleswig is incorporated into Germany. If we by seduction or by force were moved to surrender the land of Schleswig or lead to desert the Danes in Southern Jutland or if we were forced by the Germans to do that then it was soon over with the realm, empire and kingdom of Denmark. If that should happen we would have absolutely no need for any new democratic constitution or other democratic popular institutions. We know that if a kingdom or empire is dissolved then there is no longer any possible life of its nation or people.

og bliver Tydskene vor Hætte, da faaer vi neppe Lov til at snakke *Dansk* uden i Krogene, og vi maas da værne os til ved det *Følelige* ikke at forstaae vor egen *Danske* Art og Drift og Tankegang, men det *Tydske*, altsaa det fremmede og fiendtlige modsatte. Har vi derimod *Kraft* og *Mod* og faaer vi Lykke til at forsvare vort *Danske* Fæderneland og Modersmaal mod deres *Ærkefiender: Tydskerne*, da har vor *Følelighed* staaet sin Prøve og vil sikkert i alle Maader vise sin *Ægthed*, ved at optage alt *Venligt* i sig og støde alt *Fiendtligt* fra sig.

Ligesom vi da vil vedkiende os alt hvad der var *Dansk* hos de gamle Stænder, der *præstelige* og *adelige*, saavel som det *borgerlige*, saaledes vil vi ogsaa fralægge os alt hvad der er *udansk* i de nye Stænder, saavel det krietmeragtige, som det tyranniske og slaviske, uden derfor at give Slip paa noget af hvad der kan tjene til at oplyse og ordne vore *Danske* Forhold, at beskærme og forsvare vort *Danske* Fæderneland, eller at fremme og nære den gavnlige Virksomhed, der i *Danmark*, som alle vegne, er til fælles Bøst.

Certainly, we will accept and support all those [true] Danish qualities of the old traditional classes namely the clergy, the nobility and the bourgeoisie or the townsmen. And we will oppose all those qualities of the new classes that are Un-Danish such as the spirit and mercenary soul of shopkeepers, the spirit of tyranny and the [unworthy] spirit of the slave. We will hold unto everything that can serve to enlighten and create a state of order in our Danish conditions. We will support everything that can protect and defend our Danish homeland, ancestral soil and paternal country and all those

things that can support and nourish that useful activity which in Denmark as everywhere is the same as the common good.

Naar vi nu ved denne Oplysning betragter den nærværende og nærmest forbigangne Tilstand hos os, her i Danmark, da seer vi strax, at der har hersket og hersker endnu stor Forvirring baade i Tanker og Tale om Folket og Stænderne, thi ligesom man nys ved Folkets sædvanlig kun forstod *Almenen*, saaledes begynder man nu at snakke om *Rigsforsamlingen*, som om kun den var Folket, eller skulde dog ene være i Besiddelse af alle Folkets *Rettigheder*, og naar Talen bliver om Stænder, da veed næsten Ingen ret Forskiel enten paa de gamle og de nye, eller paa de ægte og de tægte, eller paa hvad der, folkelig og borgerlig talt, kun er en Inddeling, og hvad der er en vilkaarlig Uddeling.

There has been and still is a great confusion in thoughts and in speech about the people and nation and about the classes. Until recently, most people understood the concept of the people as only meaning the poor and ignorant masses. Quite opposite in these days, many men talk about the [newly created] parliament of the kingdom as if this parliament was the only expression of and quite identical to the nation and people. They say that this parliament have all the rights of the people and can talk on behalf of the people. Almost nobody can tell the difference between the old and natural and the new and unnatural classes. Almost nobody understands the distinction between a natural dividing in natural parts of a social organism and a totally arbitrary or unnatural division of the social community.

Adel-Stand, Præste-Stand, Borger-Stand, Bonde-Stand, Embeds-Stand, Krigs-Stand, Handels-Stand, Lære-Stand, Handværks-Stand og Nærings-Stand, synes for de Fleste

189

Overgangs-Tiden i Danmark II

hij som nap, undtagen forsavaldt som *Præste-Tjensten* og det saakaldte *fri Hartkorn* gjør en kiendelig Forskiel til Præsternes og Adelen eller Herremændenes Profit, og forsavaldt som Bonde-Standen hidtil ene har maattet bære Værnepligtens tunge Byrde. Ja, naar man taler om Toldlægen eller om Fattig-Væsenet, da seer man sædvanlig Ingen Grund, hvorfor ikke de, der hører til et af disse, eller til Søevæsenet, ogsaa kunde kaldes en *Stand* for sig selv.

og naar saaledes for vore Øine hele Befolkningen falder fra hinanden i lutter Stænder, da er det intet Under, at Folket bliver borte for os, saa vi synes, at skal det findes nogensteds, maa det enten være i *Vrimmelen*, som Ingen veed Tal eller Forskiel paa, eller i Rigsforsamlingen, som skal tale og stemme i *Folkets Navn*, og maa da vel ogsaa, som tyske »Stedfortrædere«, træde i Folkets Sted! At nu imidlertid et saadant Folke-Begreb er enten ligesaa *tomt*, som et *Folke-Raad*, der taler og stemmer i et *Folks Navn*, der ikke er at finde, eller ligesaa *uudfyldt*, som en *Vrimmel* af boblende Skabeinger, der kun udtrykker sin Vilde i et forvirret Skrig og grunder sin Ret paa knytte Næver, det føler vi alle,

og skjøndt det er baade nemt og rigtig sagt, at Folket er dem af alle Stænder og Afdelinger, som føler og bekjender, at de har *Byrd og Blod*, *Modermaal* og *Fæderland* tilfælles, altsaa hos os alle *ægte* Danmere, saa synes man dog at være lige nær, da, efter manges Forsikring, slet Ingen kan sige, *hvem de er* eller *hvorfra de findes*. Hertil skal man imidlertid drøst svare baade Venner og Fiender: I kan altsaa, som *Tjalsken* siger, ikke see Skoven for bare Træer, thi hos os er Folket saubnar nu alle Bønder og Bondevener, saa det er meget nemt at see, baade *hvad* Folket er og *hvorfra* det findes.

In the present situation the whole people and nation seems to fall into small parts namely the classes and groups. It is no wonder that the people and nation disappear in our eyes. Maybe we think that if the people and nation exist anywhere they must be found in the swarm or masses of which nobody knows the number, distinction or difference. Or maybe we think that the people and nation can be found in the parliament which is supposed to talk and vote in the name of the people. Maybe this parliament should represent and act on behalf of the people as so-called German “representatives”! But such a concept of the people and nation is quite meaningless and empty and quite as void and empty as the idea of a people’s and nation’s council voting in the name of a certain people which nobody can find or point out. We all feel that this idea is as stupid and without any spirit as a mass or swarm of two-legged creations that can only express their will in a confused scream and that base their rights on pure violence and physical power.

og skjøndt det er baade nemt og rigtig sagt,

at Folket er dem af alle Stænder og Afdelinger, som føler og bekjender, at de har *Byrd og Blod*, *Modermaal* og *Fæderland* tilfælles, altsaa hos os alle *ægte* Danmere, saa synes man dog at være lige nær, da, efter manges Forsikring, slet Ingen kan sige, *hvem de er* eller *hvorfra de findes*. Hertil skal man imidlertid drøst svare baade Venner og Fiender: I kan altsaa, som *Tjalsken* siger, ikke see Skoven for bare Træer, thi hos os er Folket saubnar nu alle Bønder og Bondevener, saa det er meget nemt at see, baade *hvad* Folket er og *hvorfra* det findes.

The *people* and nation consist of all *those* from all *classes* and groups which feel and [actively] confess that they share the same *blood*, descent and *genealogy*, the same native *language* and the same ancestral and native *homeland*. The people and nation consist of all genuine or true Danes. Some argue that this is no explanation. They say that nobody can tell *who* exactly and *where* exactly those true Danes are. But we should be brave and answer all our friends and enemies: As the *Germans* say, you cannot see the wood for the trees. It is now quite clear that with us [in Denmark] the people and nation is identical with the peasants and identical with the friends of the peasants. Actually, it is quite easy to see *what* the people is and *where* it can be found.

og Spørgsmaalet bliver kun, om dette Danske Bondefolk er værdt at høre til, og, i saa Fald, hvordan Det maa stiles sin Sag, for at bevise sin ædle Byrd, beholde sit deilige Fæderland og udvikle sin jævne Tankegang paa det lifflige Modermaal?

Dette vil nu vist nok de fleste Boglærde og Kiøbstædfolk kalde at overhugge Folke-Knuden istedenfor at løse den, og vel lægge til, at ved saaledes at opbyde den *ringeste* af alle vore saakaldte *Stænder* til Herredømmet, sætter man begstøvelig en *Bonde* ovenpaa en *Herremand*, som sæt ogsaa, at det var en Overhuggelse af den Knude. Ingen kunde løse, saa var det jo netop et saadant Vovesstykke, som *forvilede* Omstændigheder.

190

Overgangs-Tiden i Danmark II

digheder gjør nødvendigt, naar man ikke selv vil fortvivle med dem, forville om det Danske Folk, Fæderland og Modermaal, hvad jeg ikke vil, og veed, at de Danske Bønder og Bondevener vil ikke heller.

Vore Bønder, veed vi nemlig, høre i det Hele til Arilde-Folket og kiender intet andet Sprog end *Danskernes Modermaal*, saa de har usægtelig ikke blot *Indføds-Ret*, men *Odels-Ret* til Danmark, som deres *Fæderland*, og de er baade saa mange og saa mandstærke, at de kan stille ligesaa stor og udvortes dygtig en Hær i Marken, som Danmark nogensinde har havt at forsvare sig med, og har virkelig i det mindste et Par Tusindaar forsvaret sig med, og da Bønderne er den eneste

kiendelige Deel af Befolkningen, man med Sandhed kan sige alt dette om, saa maae nødvendig alle *Danmarks og Danskhedens*, Fæderlandslets og Modersmaalets *saande* Venner være eller blive afgjorte Bøndervenner, som ved Bøndernes Opkomst langfra at finde sig udelukte fra Folket, føle sig hvede med Folket og baarne paa Dets Skuldre til et ønskeligt Maal, som det er selv de største Enkeltmænd ved *egne Kræfter* umueligt at naae.

Hermed er det imidlertid ogsaa viist, at man ved at pege paa Bønderne og Bondevennerne som Folket, ingenlunde overhugger Knuden, men peger kun paa den *Løsning* deraf, som ingen Enkeltmand er voxen, men som Folke-Aanden selv er ifærd med, og som vel, da den er saare vanskelig, indtil videre maa synes tvivlsom, men opgives dog kun af Krystere, spottes og bagtales kun af Folkets Fiender.

The peasants and the friends of the peasants are the [the essence of] the nation and people. By saying this we do not ignore the present problems. Quite contrary, we point to the solution of these problems. No individual man is strong enough to affect this solution but the spirit of our nation and people is now in a process of solving the problems. This solution is extremely difficult and the success seems for the present moment to be doubtful or uncertain but only cowards will give up this fight for the solution of the problems of Denmark and only the enemies of our nation and people mock and attack this national solution.

Vanskeligheden ved, at de *Danske Bønder*, som klarlig er det Danske Folks Bund-Levning og Rigets Stykke, ogsaa klarlig med *Eren* kan blive *Kiernen*, hvorom alt det Folkelige samler sig, *Skjoldet*, bag hvilket *Modermaalet* udvikler sig, og *Salen*, hvorpaa *Riget* hviler,

Vanskeligheden herved ligger nemlig ikke blot deri, at Bondestanden er blevet skammelig forsamlet af de herskende Stænder, ligesom næsten alle *Kronprindsers* kongelige Opdragelse forsvømmes af deres herskende Fædre, men at den tillige er blevet temmelig mishandlet af dem, som saamangen *faderløs* Kronprinds af herskesyge og egennyttige Formyndere, ja, som *Frode Fredegod*, efter *Danmarks* Kvæmke, af sine Formyndere,

[In this moment], we [] face great difficulties. The peasant class has [in the past] been shamelessly neglected by the ruling classes like the royal education and up-bringing of most crown princes have been neglected by their ruling fathers. Moreover, the peasant class has been abused by the ruling classes like so many *father-less* crown princes have been abused by arrogant and egotistical guardians, yes, like the ancient [Danish] king *Frode Fredegod* was abused by his custodians according to the old chronicle of *Denmark*.

saa vore Bønder kommer nødvendig til Regjeringen baade med en Vankundighed, der udsætter dem for alle muelige Misgreb og med et *Nag* til de forrige *herskende* Stænder, som frister dem til alskens Voldsomhed og Uretfærdighed.

Our peasants come to the world of politics with a serious lack of knowledge which can be abused in many ways. They come with an old anger towards to former ruling classes and this anger tempts them to all sorts of violence and injustice.

Her gielder det altsaa
191

Overgangs-Tiden i Danmark II
om, at de Danske Bønder finder gode Venner blandt deres mere oplyste og dannede Landsmænd, og at de har baade *Ydmyghed* og *Ælethedsindighed* nok til i Regelen at følge deres vise og velmeente Raad, og endelig at Lykken vil staa bi, saa Riget hverken i Overgangs-Tiden, mens alting vakler, overvældes af en overlegen Fiende, eller Folke-Dannelsen i sin Barndom forstyrres af en urolig og dyrtisk *Vrimmel*, der ingensteds fattes, og har i vore Dage
□ standt, ne Lyk til at øve det eneste Stærkerk, den er □ standt til, som er stor, uhyre Udaad og grændseløs Ulykke.

It is most important that the peasants of Denmark find good friends among their more enlightened and educated fellow-countrymen. It is most important that these peasants have humility and nobility to follow such wise and well-intentioned advice. It is most important that we will enjoy good luck so that our kingdom, realm and empire in this period of transition where everything is disturbed shall not be overwhelmed by a superior enemy. The formation of our nation and people is now in its [beginning and] childhood and it is most important that it shall not be ruined by that disturbing and brutish swarm which [now] appears everywhere with its will to produce its great deed namely monstrous evil and limitless unhappiness.

Her seer man Vanskelighederne, uægtelig store nok til, at ikke blot alle Krystere blegne og vende Ryg, men at ogsaa modige Mænd kan være tvivlraadige om, *hvorlæn* man skal bekæmpe og *hvorslædt* man tør haabe at overvinde dem; men har man selv et Dansk Hjerte og Dansk Optyning, da fortvivler man dog ingenlunde om, at jo alle disse Vanskeligheder i Danmark baade kan og vil lade sig overvinde, endogsaa i langt højere Grad end de mange Vanskeligheder, som fulgte med de forrige Omkæmpelser og Overgange i det ældgamle Danske Folks Levnetsløb og det lille men dog i det Hele mageløs lykkelige *Kongeriges* Vilkaar.

Det følger af sig selv, at i en Verden, hvor alle føle Drift til at holde med den *Stærkeste*, vil ogsaa de *Danske Bønder* i denne Tid finde mange saakaldte *gode Venner*, som hverken kan eller vil give dem *gode Raad* og som endnu mindre enten vil eller *tør vove alt* for at føre og lede og holde dem paa den rette Vej i *Danmarks* gamle *Adelvet*,

We live in a world where everybody wants to stick to the winners. It is a matter of course that in the present moment the Danish peasants will find many so-called good friends but such friends will not, do not want and cannot give them good advice. Such false friends will not and dare not risk everything in order to lead, guide and hold the peasants on the right track namely the ancient noble way of the Danes.

mindre til »Roes og Magt» eller til Kløgt og Fiinhed, end til »Billighed, Fred og Glæde» i Folke-Aanden, som da af sig selv vil gjøre det Danske Folk kløgt paa sit eget Liv, og gjøre gamle Danmark berømt end det var nogensinde, og gjøre det saa mageløs *lykkeligt*, som vi kan skimte, det var, fra *Frode Fredegod* begyndte at male *Guld* paa sin Kværn, til *Rolf Krøge* saae de sidste Gran paa *Fyresvold!*

This ancient noble way of the Danes does not lead to “glory and power” and it does not lead to intelligence and delicacy. But it leads to “justice, peace and joy” in the spirit of the nation and people. This will automatically make the nation and people of Denmark wise and conscious of their own life and it will make old Denmark more famous than it has ever been. It will make old Denmark as extraordinarily happy as it was in that distant age when the king Fredegod began to grind the gold in his grinding mill ...

Dag, lad mig nu ikke igjen gaache og ghere, som jeg pleier, og
 slutte en klar Udsvikling med et Par dunkle Ord, der vel for mine
 Øine samler alt det Folkelige i sin rette Brændpunkt, men i de
 fleste Læserses Øine kaster alt tilbage i det gamle Mørke! Vist nok
 maa Grunden hertil, som ene ligger i den herskende Mangel paa
 Fættroelighed med Danmarks Krønike og det deri hvilende
 Billedsprog, ogsaa nødvendig heves, naar vi igjen skal faae en
Fredegods-Tid, som den, hvorom der staaer i vor gamle
Rimkrønike:

192

Overgangs-Tiden i Danmark II
 Da stod Danmark i Blomster sin,
 Alt som en Rose fager og fin;
 men det kan kun skee efterhaanden, medens vi, naar det
 nogensinde skal skee, lige fra Begyndelsen maae føle,

at hvad det
Danske Hjerter kalder sit »Røden-Guld«, det er hverken hvad man
 nu slaaes om i *Kalifornien*, heller ikke, eller endnu langt mindre,
 den strænge Retfærdighed, som *Ingen* af os kan taale, den *falske*
 Lighed, der i sine bedste Klæder (Uniformen) vilde kiede os alle
 forderves, og den *dryske* Frihed, der nødvendig ødelægger alt
 Menneskeligt, men at det, som sagt, er *Billighed, Fred og Glæde* i
 det Danske Folks Aand.

The Danish heart, spirit and character know their “red gold”. It is nothing like the gold which they now fight for in California [1849]. And this gold is in no way the severe execution of justice or the false idea of equality which none of us can bear or endure. Such a false idea of equality would just create uniforms and make us all uniform and we would all be bored to death. And this gold of the Danish heart, spirit and character is not the bruttish or bestial freedom which by necessity destroys all humanity. Quite the contrary, this gold is ... the *justice, peace and joy* in the spirit of the Danish nation and people.

maaskee vel den mindste af alle *Folke-*
Aander, men derfor ogsaa, som de meget smaae i Moder-Skiødet
 og paa Fader-Armen, den mildeste, ja, turde vel, menneskelig talt,
 netop være Middelheden selv, der, som Krøniken siger om gamle
 Kong *Skjold*, binder Bjørnen med sit Bælte

This spirit of the Danish nation and people is perhaps the smallest of all the spirits of the nations. But in that way it is also the most soft and mild like the very small infants at the mother’s knee or at the arm of the father. Humanly speaking, this spirit is the essence of mildness and gentleness. It is just like the ancient king Skjold [of Denmark] who according to the old chronicle controlled the violence of the bear by binding it to his belt.

 „Ja, som Nordens gamle
 Skjaldte sang om *Freia* med Guldtæren, styrer i Guld-Karmen
 Bjørne som Lam paa den jævne Adelvei over Sletten!
 193